

A Kúria a dr. Takács Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen szabadságmegváltás iránt a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróságnál 1.M.770/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.21.891/2010/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.21.891/2010/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 1.M.770/12009/6. számú ítéletével elutasította a felperes szabadságmegváltás iránti igényét, amelyet arra alapozott, hogy szolgálati beosztásából történt felfüggesztése és szolgálati viszonyának megszüntetése után a felfüggesztés időtartamára járó szabadságát nem fizette meg részére a munkáltató.

A munkaügyi bíróság a Hszt. 97.§ (4) és (5) bekezdése, 132. § (7) bekezdése, 330. § (1) bekezdése alapján a felperesi igény megalapozatlanságára következtetett, utalva az Alkotmánybíróság 74/2006.(XII.15.) AB határozatában a rendszeres fizetett szabadság rendeltetéséről és céljáról kifejtettekre, valamint az egységes bírói gyakorlatra.

Álláspontja szerint a felperes esetében díjazott és munkavégzés alól mentességgel járó időtartamról van szó, a felperes pihenéshez való joga nem sérült, valójában a fizetett távollét előnyeit élvezhette. A felperes keresetének való helyt adás azzal a következménnyel járna, hogy a felperes ellen indított büntetőeljárás és fegyelmi eljárás alapján történt felfüggesztés

idejére a felperes saját felróható magatartásával előnyösebb helyzetbe kerülne, mint akik szolgálati feladataikat ténylegesen ellátták. A munkaügyi bíróság kifejtette, hogy nem alapozhatja meg a felperesi érvelést az indokolatlan megkülönböztetésre való hivatkozás sem, mert az esetleges téves egyedi munkáltatói döntésekkel a felperes megváltás iránti igénye nem igazolható.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.21.891/2010/6. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, utalva annak helyes indokaira.

A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kifejtette, hogy a fegyelmi eljárással összefüggésben elrendelt felfüggesztés jogi természete - indokát és rendeltetését tekintve - lényegesen különbözik minden más olyan passzív időszaktól, amelyben a munkavállaló akár fizetéssel, társadalombiztosítási ellátással, akár anélkül mentesül a munkavégzési kötelezettsége alól.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a Hszt. 132. § (7) bekezdése megsértésére hivatkozással az első és a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelemnek helyt adó határozat meghozatalát kérte.

A felperes álláspontja szerint igényét megalapozza a Hszt. 132. § (7) bekezdésének második mondata, mely szerint aki beosztásból felfüggesztés hatálya alatt áll, az első mondatban megjelölt jogai gyakorlásától eltiltásán túlmenően egyéb tekintetben megilletik a Hszt.-ben biztosított jogok. Megítélése szerint a jogszabályban a jogalkotó negatív taxációt alkalmazott, ami a normavilágosság követelményeit nem sérti, a hivatkozott jogszabály kogens rendelkezés, ezért e jogszabályból a szabadságmegváltás iránti igény megalapozottsága levezethető. Álláspontja szerint nyilvánvalóan értékelni kell azt a tényt is, hogy a büntetőeljárásban bizonyítottság hiányában felmentett személyek részesültek szabadságmegváltásban.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte és vitatta a felperesi érvelést a Hszt. 132. § (7) bekezdése értelmezéséről.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az irányadó jogerős ítéleti tényállás szerint a felperessel szemben az ellene indult büntetőeljárásra tekintettel fegyelmi eljárás indult, amelynek keretében szolgálati beosztásából a Hszt. 132. § (3) bekezdése alapján felfüggesztették, munkát nem végzett,

illetménye felét vissza kellett tartani mindaddig, amíg a büntető bíróság jogerős, a felperest elmarasztaló ítélete következményeként a szolgálati viszonya megszűnt.

A Hszt. 330. § (1) bekezdése előírja, hogy a szolgálati idő számításánál nem lehet figyelembe venni a szolgálati beosztásból való felfüggesztés, az előzetes letartóztatás, valamint a katonai fogdában végrehajtott szabadságvesztés időtartamát. A 132. § (7) bekezdése értelmében aki beosztásból való felfüggesztés hatálya alatt áll, a felfüggesztés napjától hatósági jogkörét, szolgálati/feljebbvalói jogait nem gyakorolhatja, szolgálati okmányait és fegyverét beszolgáltatni köteles, szolgálati helyére csak az állományilletékes parancsnok előzetes engedélyével léphet be. Egyéb tekintetben megilletik az e törvényben biztosított jogok és terhelik az e törvényben meghatározott kötelezettségek.

E jogszabályok egybevetése és a fizetett szabadsághoz való jog, e jogosultság rendeltetése alapján nem vonható le megalapozott következtetés - a perbeli igényre vonatkozó kogens rendelkezés hiányában - a kereset megalapozottságára. A perben abban a jogkérdésben kellett döntenie, hogy az illetmény felének megvonásával járó fegyelmi felfüggesztés időtartamára jár-e szabadság, amennyiben a felfüggesztés nem annak megszüntetésével, hanem a szolgálati viszony megszüntetése fegyelmi fenytéssel fejeződik be.

Az eljárt bíróságok helytállóan következtettek arra, hogy az igénynek nincs jogszabályi alapja, a Hszt. 132. § (7) bekezdésének 2. mondata a felfüggesztés, mint a fegyelmi eljáráshoz tartozó jogintézmény céljával összefüggésben értelmezendő, és nem következik belőle a fegyelmi fenytéssel történt szolgálati jogviszony megszüntetése esetén az, hogy a felfüggesztés idejére szabadságmegváltás jár. Ez a helyzet nem hasonlítható azzal, amikor a felfüggesztés nem a legsúlyosabb (a jogviszony megszüntetése) fegyelmi fenytéssel zárul. Ezt támasztja alá az EBH2003.901. számú elvi határozat, mely szerint a beosztásból való felfüggesztés idejére visszatartott illetményt kamataival együtt utólag ki kell fizetni a hivatásos állomány tagjának, ha a fegyelmi eljárásban a felelősségét nem állapították meg, szabadságmegváltás azonban nem jár a beosztásból való felfüggesztés idejére, ha arra távolléti díjban részesült.

A felperesi értelmezés azt eredményezné, hogy a legszigorúbb fegyelmi fenytésben részesült személy a felfüggesztés idejének a követelt szabadság idejével azonos időszakára 150 % illetményben részesülne, amely értelmezés ellentétes a perbeli jogintézmények rendeltetésével.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §

(3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján, mivel a 73/2009.(XII.22.) IRM rendelet 1. § a) pontja értelmében a felperes munkavállalói költségkedvezményben részesült, a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2012. április 4.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. tanács elnöke, előadó bíró, dr. Stark Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bíróági tisztviselő